

KDY 1/2 MUSĀ• DĀ•MA NA DĀ•MY...

StĀ™eda, 28 Ā™Ā-jen 2009

Moje máma byla horlivou navštĀ›vovatelkou veĀ™ejných záchodkĀ™. Od maliĀ•ka má› brala s sebou na záchod, uĀ•ila má› oĀ•istit prkénko toaletním papírem a potom ho po obvodu peĀ•ivĀ› poklást kousky papíru. A nakonec mi kladla na srdce: "Nikdy, nikdy si nesedej na mísu veĀ™ejného záchoda." Pak mi ukázala záchodovou "pozici", která spoĀ•ívá v balancování nad mísou v polosedu, aniĀ¾ by se tĀ›lo jakýmkoliv zpĀ™sobem dotklo prkénka.

To bylo pĀ™ed mnoha lety. Ale ještĀ› dnes, i kdyĀ¾ uĀ¾ jsem dospĀ›lá, je pro má› bolestnĀ› obtĀ¾né tuto kdyĀ¾ je má›j moĀ•ák tĀ›snĀ› pĀ™ed explozí. KdyĀ¾ "musíš jít" na veĀ™ejný záchod, narazíš na frontu Ā¾e pĀ™sobí dojmem, Ā¾e zde lze koupit trenky Brada Pitta za poloviĀ•ní cenu. Tak trpĀ›livĀ› Ā•ekáš a mile se usmíváš na ostatní, které mají taktĀ¾ diskretnĀ› nohy kĀ™íĀ¾em a koneĀ•nĀ› se ocitly ve skupinĀ›, kde lze mluvit o všech tĀ›ch blbostech, o kterých normálnĀ› mluví jen Ā¾eny ve frontĀ› na Ā•Ā-rání. KoneĀ•nĀ› jsi na Ā™madĀ›. Zkontroluješ pod dveĀ™mi všechny kabinky, jestli uvidíš nohy. Všechny jsou obsazené. KoneĀ•nĀ› se jedna otevĀ™e a ty témĀ›Ā™ vystrĀ•íš z kabinky osobu, která ji aĀ¾ dosud okupovala. Vstoupíš zjistíš, Ā¾e zamykání dveĀ™í nefunguje. Nevadí..., podrĀ¾ím je rukou. Chceš si povĀ›sit kabelku na háĀ•e by má›l na dveĀ™ích být, ale... Ā¾ádný tu není, tak si ji povĀ›síš kolem krku a sleduješ, jak se pod tebou houpe snaĀ¾íš se nevnímat, jak ti ucho od kabelky "stíná" hlavu, jelikoĀ¾ máš kabelku plnou bordelů, který sis tam po dlouhou dobu "stĀ™ádala" a z nĀ›hoĀ¾ vĀ›tšinu vĀ›cí vlastnĀ› nepouĀ¾iváš, ale je dĀ™leĀ¾itĀ› je nosit, co náhodou... Ale vraĀ›me se ke dveĀ™ím - jelikoĀ¾ nemĀ›ly funkĀ•ní zámek, máš jedinou moĀ¾nost - podrĀ¾et je rukou zatímco tou druhou si bleskovĀ› sundáváš kalhotky a zaujímáš "pozici". Úleva... Ááááh... JeštĀ› vĀ›tšíní úleva... A najednou ti zazvoní mobil - který je samozĀ™ejmĀ› v kabelce. To je ta chvíle, kdy ti svaly zaĀ•ínají vypovídat sluĀ¾bu... StrašnĀ› ráda by sis sedla, ale nemĀ›la jsi Ā•as oĀ•istit prkénko ani ho pokrýt papírem, takĀ¾e stĀ™udrĀ¾uješ "pozici", nohy se ti klepou tak silnĀ›, Ā¾e by dosáhly 8. stupnĀ› Richterovy škály, snaĀ¾íš nevšímat si toho tenkého praménku, který se lepí na mísu a od kterého sis ušpinila punĀ•ochy - coĀ¾ bude urĀ•itĀ› vidĀ›t!!! Ale mobil uĀ¾ naštĀ›stí pĀ™estal zvonit. Abys odpoutala mysl od tohoto neštĀ›stí, zaĀ•ne hledat ruliĀ•ku toaletního papíru, aaaaale... haha! Role je prázdná! Nohy se ti klepou poĀ™ád víc. Vzpomeneš si, Ā¾e máš ještĀ› kousek papírového kapesníku, kterým sis pĀ™ed chvílí vyĀ•istila nos. Bude muset staĀ•it. ZmaĀ•káš ho tak, aby sál co nejvíc. Ale je opravdu malý a navíc je poĀ™ád ještĀ› vlhký od toho, jak ses vysmrkala. Vtom nĀ›kdo vezme za kliku tvé kabinky, a jelikoĀ¾ zámek na dveĀ™ích stále nefunguje, dostaneš obrovskou ránu dveĀ™mi do hlavy. Zostra a jako šílenec zaĀ™veš: "OBSAZENOOOOO"!!!! Zatímco poĀ™ád ještĀ› pĀ™idrĀ¾uješ dveĀ™e volnou rukou, zazvoní znova telefon. Jak se snaĀ¾íš ho definitivně onen kousek kapesníku ti vypadne z ruky pĀ™ímou do louĀ¾íĀ•ky na podlaze, o které si nejseš jistá, jestli je voda nebo hmmm... Che! Nohy uĀ¾ nezvládají vypĀ›tí, podlomí se ti a ty letíš naznak, aĀ¾ dosedneš na záchodovou mísu. V má¾iku jsi opĀ›t na nohách, se štítvým odporem, ale uĀ¾ je pĀ™íliš pozdĀ›, tvĀ›j zadek uĀ¾ pĀ™íš kontaktu s tĀ›mi všemi pĀ™vodci a formami Ā¾ívota z prkénka, které jsi TY, i kdyĀ¾ jsi má›la Ā•as to udĀ›lat, pĀ™edtím neobloĀ¾ila toaletním papírem, který tu v kaĀ¾dĀ™ pĀ™ípadĀ› nebyl. KdyĀ¾ pomíneme tu ránu do hlavy, uĀ™iznutou hlavou kabelky, ušpinĀ›né nohy a punĀ•ochy a tu ještĀ› stále vlhkou vĀ›c i vzpomínku na to, jak ti máma Ā™íká: "To je nechutné... nedokáĀ¾eš si pĀ™edstavit, jaké všechny nemoci bys tu mohla chytnout...", tahle katastrofa tím ještĀ› nekonĀ•í... Automatický senzor záchoda je teĀ• tak zmatený, Ā¾e nechá vodu spláchnout do odpadu všechno tak vehementnĀ›, Ā¾e se musíš chytit drĀ¾áku, na kterém visí toaletní papír (pokud tu je) ze strachu Ā¾e tĀ› spláchně s sebou a ty vypluješ nĀ›kde v Ā•ĀínĀ›. AĀ¾ teĀ• koneĀ•nĀ› rezignuješ. Jsi zlitá vodou, k vystĀ™íkla ze záchodové mísy jako fontána. Jsi vyĀ•erpaná. SnaĀ¾íš se utĀ™ít celofánem ze Ā¾výkaĀ•ek Winterfresh pak vyjdeš z kabinky k umývadlu. Nejsi schopna zjistit, jak funguje automatický senzor na kohoutku, tak si umyješ ruce slinami a utĀ™eš je do papírového ruĀ•níku. Procházíš kolem fronty Ā¾en, které ještĀ› stále Ā•ekají se zkĀ™íĀ¾enýma nohama, a nejsi schopna se ani zdvoĀ™itile usmát. Vtom tĀ› jakási dobrá duše na konci Ā™ady upozorní, Ā¾e za sebou táhneš na botĀ› pĀ™ílepený toaletní papír dlouhý jak Mississippi Sundáš ho z podrĀ¾ky boty, tupĀ› ho vloĀ¾íš do ruky Ā¾enĀ›, která ti to sdĀ›lila, jemnĀ› Ā™ekneš: "si ho, moĀ¾ná ho budete potĀ™ebovat!!!!" a vyjdeš ven. Tam koukneš na svého manĀ¾ela, který veš na pánský záchod, pouĀ¾il ho a vyšel zas ven, a který má›l dostatek Ā•asu si pĀ™eĀ•ist Vojnu a mír, zatímco na tebe "ProĀ• ti to tak dlouho trvalo?" zeptá se tĀ› naštvanĀ›. "Bál jsem se o tebe... dokonce jsem ti volal, jestli se ti nĀ›co nestalo, ale nezvedalas to!!!!!!" A tohle je pĀ™esnĀ› ta chvíle, kdy ho pošleš "do hajzlu." (Tahle úĀ¾asná story létá internetem víc jak dva roky. Ale tĀ™eba jste ji ještĀ› neznali...)